

В И С Н О В О К

щодо проекту Закону пронесення змін до деяких законів України щодо спрощення виконавчого провадження через цифровізацію (реєстр. № 14005)

На виконання пункту 2 Постанови Верховної Ради України від 4 листопада 2025 року № 4666-IX «Про прийняття за основу проекту Закону України про внесення змін до деяких законів України щодо спрощення виконавчого провадження через цифровізацію» Комітет з питань правової політики розглянув на своєму засіданні 3 квітня 2026 року (протокол № 216) пропозиції і поправки, що надійшли від суб'єктів права законодавчої ініціативи до проекту Закону про внесення змін до деяких законів України щодо спрощення виконавчого провадження через цифровізацію (реєстр. № 14005), прийнятого парламентом за основу (далі – Законопроект).

До Комітету від суб'єктів права законодавчої ініціативи до другого читання надійшло 2018 пропозицій і поправок.

Разом з тим, під час розгляду Законопроекту члени Комітету дійшли висновку про необхідність відповідно до статті 15 Закону України «Про комітети Верховної Ради України» доповнити порівняльну таблицю пропозиціями такого змісту:

1) назву викласти в такій редакції:

«Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення порядку виконання судових рішень, рішень інших органів та цифровізацію окремих етапів виконавчого провадження»;

2) доповнити розділ I законопроекту змінами до Господарського процесуального кодексу України та Цивільного процесуального кодексу України такого змісту:

«1. У Господарському процесуальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 48, ст. 436):

1) статтю 150 доповнити частинами шостою і сьомою такого змісту:

«6. Якщо заявником є юридична особа у заяві зазначаються реквізити рахунку заявника в банку, небанківському надавачі платіжних послуг.

Якщо заявником є фізична особа або фізична особа-підприємець у заяві зазначаються реквізити рахунку заявника в банку, небанківському надавачі

платіжних послуг або зазначається про його відсутність. У разі відсутності рахунку заявник зазначає у заяві бажаний спосіб отримання грошових коштів у разі задоволення заяви.

7. У разі зазначення у заяві реквізитів рахунку заявника в банку, небанківському надавачі платіжних послуг до заяви додається документ, що підтверджує наявність такого рахунку»;

2) статтю 162 доповнити частиною сьомою такого змісту:

«7. У разі пред'явлення юридичною особою позову про стягнення грошових коштів у позовній заяві зазначаються реквізити рахунку позивача в банку, небанківському надавачі платіжних послуг.

У разі пред'явлення фізичною особою або фізичною особою-підприємцем позову про стягнення грошових коштів у позовній заяві зазначаються реквізити рахунку позивача в банку, небанківському надавачі платіжних послуг або зазначається про його відсутність. У разі відсутності рахунку позивач зазначає у позовній заяві бажаний спосіб отримання грошових коштів у разі задоволення позову»;

3) статтю 164 доповнити частиною сьомою такого змісту:

«7. У разі зазначення у позовній заяві реквізитів рахунку позивача в банку, небанківському надавачі платіжних послуг до заяви додається документ, що підтверджує наявність такого рахунку».

2. У Цивільному процесуальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 48, ст. 436):

1) статтю 163 доповнити частинами шостою і сьомою такого змісту:

«6. Якщо заявником є юридична особа у заяві зазначаються реквізити рахунку заявника в банку, небанківському надавачі платіжних послуг.

Якщо заявником є фізична особа або фізична особа-підприємець у заяві зазначаються реквізити рахунку заявника в банку, небанківському надавачі платіжних послуг або зазначається про його відсутність. У разі відсутності рахунку заявник зазначає у заяві бажаний спосіб отримання грошових коштів у разі задоволення заяви.

7. У разі зазначення у заяві реквізитів рахунку заявника в банку, небанківському надавачі платіжних послуг до заяви додається документ, що підтверджує наявність такого рахунку»;

2) статтю 175 доповнити частиною сьомою такого змісту:

«7. У разі пред'явлення юридичною особою позову про стягнення грошових коштів у позовній заяві зазначаються реквізити рахунку позивача в банку, небанківському надавачі платіжних послуг.

У разі пред'явлення фізичною особою або фізичною особою-підприємцем позову про стягнення грошових коштів у позовній заяві зазначаються реквізити рахунку позивача в банку, небанківському надавачі платіжних послуг або зазначається про його відсутність. У разі відсутності рахунку позивач зазначає у позовній заяві бажаний спосіб отримання грошових коштів у разі задоволення позову»;

3) статтю 177 доповнити частиною восьмою такого змісту:

«8. У разі зазначення у позовній заяві реквізитів рахунку позивача в банку, небанківському надавачі платіжних послуг до заяви додається документ, що підтверджує наявність такого рахунку»;

3) Пункти 1 - 8 розділу I законопроекту викласти в такій редакції:

"3. У статті 34 Закону України «Про дорожній рух» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 31, ст. 338 із наступними змінами):

частини п'яту і шосту замінити чотирма новими частинами такого змісту:

«Для автоматизованого обліку транспортних засобів, що використовуються на вулично-дорожній мережі загального користування і підлягають державній або відомчій реєстрації, та відомостей про їх власників і належних користувачів ведеться Єдиний державний реєстр транспортних засобів, держателем якого є Міністерство внутрішніх справ України.

Під час здійснення перереєстрації, зняття з обліку транспортного засобу проводиться перевірка щодо наявності/відсутності відомостей про власника транспортного засобу в Єдиному реєстрі боржників у порядку, визначеному Міністерством юстиції України та Міністерством внутрішніх справ України.

У разі наявності відомостей про власника транспортного засобу в Єдиному реєстрі боржників територіальні органи Міністерства внутрішніх справ України відмовляють у вчиненні реєстраційної дії, про що не пізніше наступного робочого дня повідомляють зазначений у Єдиному реєстрі боржників орган державної виконавчої служби або приватного виконавця із наданням відомостей про такий транспортний засіб.

Територіальні органи Міністерства внутрішніх справ України, органи, що здійснюють відомчу реєстрацію транспортних засобів, не відмовляють у вчиненні реєстраційної дії щодо транспортного засобу, відомості про власника якого містяться в Єдиному реєстрі боржників, у разі:

1) якщо перереєстрація транспортного засобу не пов'язана з його відчуженням;

2) придбання транспортного засобу або його отримання в рахунок погашення боргу в порядку, визначеному статтею 61 Закону України «Про виконавче провадження»;

3) придбання транспортного засобу в порядку, визначеному статтею 30 Закону України «Про забезпечення вимог кредиторів та реєстрацію обтяжень»;

4) безоплатної передачі конфіскованого за рішенням суду транспортного засобу;

5) відчуження Фондом гарантування вкладів фізичних осіб відповідно до процедур, передбачених Законом України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб» транспортного засобу, який набуто у власність у результаті відшкодування шкоди (збитків) за вимогами Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, передбаченими частиною п'ятою статті 52 Закону України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб», для задоволення вимог кредиторів неплатоспроможного банку або банку, щодо якого прийнято рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку".

У зв'язку з цим частини сьому — шістнадцяту вважати відповідно частинами дев'ятою — вісімнадцятою;

після частини одинадцятої доповнити новою частиною такого змісту:

«У разі наявності відомостей про власника транспортного засобу в Єдиному реєстрі боржників відомча реєстрація (перереєстрація) транспортних засобів не здійснюється, крім випадків, передбачених цією статтею».

У зв'язку з цим частини дванадцяту — вісімнадцяту вважати відповідно частинами тринадцятою — дев'ятнадцятою.

4. У Законі України «Про нотаріат» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 39, ст. 383 із наступними змінами):

1) частину п'яту статті 38 викласти в такій редакції:

«За вчинення нотаріальних дій за кордоном за зверненням осіб щодо засвідчення вірності перекладу з іноземної мови на українську мову медичних документів, необхідних для направлення на проведення оцінювання повсякденного функціонування особи, а також документів, пов'язаних з лікуванням за кордоном осіб із складових сил оборони та сил безпеки, постраждалих у зв'язку із збройною агресією Російської Федерації проти України, та/або засвідчення справжності підпису перекладача на перекладі таких документів з іноземної мови на українську мову консульський збір не справляється»;

1) у пункті 8¹ частини першої статті 49:

абзац перший викласти в такій редакції:

«8¹) відомості про особу, яка звернулася за вчиненням нотаріальної дії щодо відчуження або передачі в заставу (іпотеку) належного їй майна, внесені до Єдиного реєстру боржників»;

доповнити новими абзацами такого змісту:

"Внесення до Єдиного реєстру боржників Фонду гарантування вкладів фізичних осіб не є підставою для відмови у посвідченні договору купівлі-продажу, що укладається в процесі реалізації Фондом гарантування вкладів фізичних осіб майна, набутого у власність внаслідок відшкодування шкоди (збитків) за його вимогами, передбаченими частиною п'ятою статті 52 Закону України "Про систему гарантування вкладів фізичних осіб", для задоволення вимог кредиторів неплатоспроможного банку або банку, щодо якого прийнято рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку.

Наявність відомостей про особу, яка звернулася за вчиненням нотаріальної дії щодо відчуження або передачі в заставу (іпотеку) належного їй майна, в Єдиному реєстрі боржників, не є підставою для відмови у вчиненні такої нотаріальної дії також у інших випадках, передбачених статтею 9 Закону України «Про виконавче провадження»;

3) частину третю статті 55 викласти в такій редакції:

«Договори про відчуження або заставу (іпотеку) нерухомого майна, об'єкта незавершеного будівництва, майбутнього об'єкта нерухомості, транспортного засобу посвідчуються за відсутності заборони відчуження та / або арешту відповідного майна, а також за відсутності відомостей про особу власника відповідного майна в Єдиному реєстрі боржників, крім випадків, передбачених законом».

5. У Законі України «Про банки і банківську діяльність» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 5-6, ст. 30 із наступними змінами):

1) частину першу і перше речення частини другої статті 59 викласти в такій редакції:

«Арешт на майно банку (крім коштів, що знаходяться на кореспондентських рахунках банку), арешт на кошти (у тому числі електронні гроші) та інші цінності юридичних або фізичних осіб, що знаходяться в банку, здійснюється виключно за постановою державного виконавця, приватного виконавця або за рішенням суду про стягнення коштів (у тому числі електронних грошей) або про накладення арешту в порядку, встановленому законом. Зняття арешту з майна та коштів (у тому числі електронних грошей) здійснюється за постановою державного виконавця, приватного виконавця, за рішенням суду, а також за повідомленням про погашення заборгованості за виконавчим провадженням відповідно до статті 39¹ Закону України "Про виконавче провадження", не пізніше наступного дня з дня надходження таких документів.

Зупинення видаткових операцій за рахунками/електронними гаманцями юридичних або фізичних осіб здійснюється в разі накладення арешту відповідно до частини першої цієї статті, а також в інших випадках, передбачених договором, Законом України "Про запобігання та протидію легалізації

(відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення", іншими законами України та/або умовами обтяження, предметом якого є майнові права на грошові кошти, що знаходяться на банківському рахунку";

2) пункт 6 частини першої статті 62 викласти в такій редакції:

«б) органам державної виконавчої служби, приватним виконавцям — на їхні запити з питань виконання рішень судів та рішень, що підлягають примусовому виконанню відповідно до Закону України «Про виконавче провадження», — щодо банківських рахунків/електронних гаманців клієнтів та операцій, проведених на користь чи за дорученням клієнта, а саме відомості на конкретно визначену дату або за конкретний проміжок часу та стосовно конкретної юридичної або фізичної особи, фізичної особи — підприємця про: наявність рахунків/електронних гаманців, номери рахунків/електронних гаманців, вид рахунків, строк дії договору банківського вкладу, залишок коштів/електронних грошей на рахунках/електронних гаманцях, операції списання з рахунків/електронних гаманців та/або зарахування на рахунки/електронні гаманці, призначення платежу, а також щодо договорів боржника про зберігання цінностей або надання боржнику в майновий найм (оренду) індивідуального банківського сейфа, що охороняється банком, інформацію про розмір заборгованості за основним зобов'язанням клієнта, забезпеченим заставою (іпотекою), якщо банк є заставодержателем (іпотекодержателем) за таким зобов'язанням».

6. Частину першу статті 13 Закону України «Про іпотеку» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 38, ст. 313 із наступними змінами) викласти в такій редакції:

«Предмет іпотеки може бути переданий в наступну іпотеку за згодою попередніх іпотекодержателів, якщо інше не встановлено попереднім іпотечним договором, цим Законом або Законом України «Про виконавче провадження». Попередня іпотека має вищий пріоритет над наступними іпотеками. Наступна іпотека, предметом якої є декілька об'єктів, що належать різним особам і є предметом попередньої іпотеки, допускається за згодою власників (власників спеціального майнового права) усіх об'єктів нерухомого майна, об'єктів незавершеного будівництва, майбутніх об'єктів нерухомості, переданих у спільну іпотеку».

7. У Законі України “Про депозитарну систему України” (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 39, ст. 517 із наступними змінами):

1) статтю 5 доповнити частиною десятою такого змісту:

«10. У разі відкриття або закриття рахунку в цінних паперах депонента депозитарна установа зобов'язана провести перевірку щодо наявності чи відсутності відомостей про таку особу в Єдиному реєстрі боржників.

У разі відкриття або закриття рахунку в цінних паперах особі, відомості про яку внесені до Єдиного реєстру боржників, депозитарна установа зобов'язана у день відкриття або закриття рахунку повідомити про це зазначений у Єдиному реєстрі боржників орган державної виконавчої служби або приватного виконавця”;

2) у статті 7:

а) назву і частину першу викласти в такій редакції:

"Стаття 7. Внесення змін до системи депозитарного обліку щодо накладення арешту на цінні папери або іншого обмеження прав на цінні папери конкретного власника, що накладається за судовим рішенням або рішенням уповноваженого законом органу, державного або приватного виконавця

1. Арешт на цінні папери або інше обмеження прав на цінні папери конкретного власника (далі - обмеження стосовно конкретного власника) накладається (встановлюється) та скасовується (знімається) в порядку, встановленому цією статтею, на підставі судового рішення або рішення уповноваженого законом органу чи його посадової особи, державного або приватного виконавця.

У разі встановлення або зняття обмеження стосовно конкретного власника суд або уповноважений законом орган чи його посадова особа, державний або приватний виконавець зобов'язані подати відповідне рішення депозитарній установі, в якій відкрито рахунок у цінних паперах, або цьому власнику, або номінальному утримувачу, на рахунках якого обліковуються права на належні власнику цінні папери”;

б) абзац другий частини другої викласти в такій редакції:

"У разі якщо права на цінні папери власника, щодо яких встановлено обмеження, обліковуються на рахунку в цінних паперах номінального утримувача, депозитарна установа зобов'язана до завершення робочого дня, протягом якого отримано відповідне рішення, повідомити номінального утримувача про встановлення обмеження щодо цінних паперів конкретного власника та надати йому копію відповідного судового рішення або копію відповідного рішення уповноваженого законом державного органу чи його посадової особи, державного або приватного виконавця про встановлення обмеження”;

в) абзаци четвертий і п'ятий частини третьої викласти в такій редакції:

"загальну кількість цінних паперів конкретного власника, щодо якої відповідним судовим рішенням або відповідним рішенням уповноваженого законом органу влади чи його посадової особи, державного або приватного виконавця встановлено обмеження;

кількість цінних паперів цього власника, якої недостає для встановлення депозитарною установою обмеження на підставі відповідного судового рішення або відповідного рішення уповноваженого законом органу чи його посадової особи, державного або приватного виконавця у повному обсязі, у зв'язку з тим, що стосовно прав на таку кількість цінних паперів за розпорядженням такого власника встановлені обмеження для здійснення/забезпечення розрахунків за правочинами щодо цінних паперів, вчиненими на організованих ринках капіталу або поза ними, розрахунки за якими здійснює/забезпечує особа, яка провадить клірингову діяльність";

г) у частині шостій:

пункт 2 викласти в такій редакції:

«2) депозитарних операцій, пов'язаних із виконанням відповідного судового рішення або відповідного рішення уповноваженого законом органу чи його посадової особи, державного або приватного виконавця про встановлення обмеження стосовно конкретного власника (крім випадку, якщо залишок таких цінних паперів дорівнює нулю)»;

абзац четвертий викласти в такій редакції:

"У разі якщо за результатами проведених розрахунків та зняття обмеження прав на цінні папери стосовно цінних паперів певного власника, щодо яких у системі клірингового обліку відсутні обмеження, встановлені для здійснення/забезпечення розрахунків за правочинами щодо цінних паперів, вчиненими на організованих ринках капіталу або поза ними, кількість таких цінних паперів дорівнює нулю, відповідне судове рішення або відповідне рішення уповноваженого законом органу чи його посадової особи, державного або приватного виконавця про встановлення обмеження стосовно конкретного власника залишається без виконання»;

г) частину сьому викласти в такій редакції:

"7. Депозитарна установа повідомляє суд або уповноважений законом орган чи його посадову особу, державного або приватного виконавця про дії, вчинені за результатами отримання рішення про встановлення обмеження стосовно конкретного власника, протягом наступного робочого дня після отримання відповідного рішення".

8. У Законі України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 1, ст. 9 із наступними змінами):

1) у пункті 4 частини третьої статті 10:

абзац перший після слів «Державного земельного кадастру» доповнити словами «Єдиного реєстру боржників»;

доповнити новим абзацом такого змісту:

«Електронна інформаційна взаємодія Державного реєстру прав та Єдиного реєстру боржників здійснюється в порядку, визначеному Міністерством юстиції України»;

2) у статті 24:

а) у частині першій:

пункт 12 викласти в такій редакції:

«12) заяву про державну реєстрацію права власності чи спеціального майнового права подано щодо нерухомого майна, об'єкта незавершеного будівництва, майбутнього об'єкта нерухомості, що відповідно до поданих для такої реєстрації документів відчужено власником такого майна чи власником спеціального майнового права на таке майно, відомості про якого внесені до Єдиного реєстру боржників»;

доповнити пунктом 12¹ такого змісту:

«12¹) заяву про державну реєстрацію іпотеки подано щодо нерухомого майна, об'єкта незавершеного будівництва, майбутнього об'єкта нерухомості, власником якого чи власником спеціального майнового права якого є особа, відомості про яку внесені до Єдиного реєстру боржників»;

б) доповнити частиною шостою такого змісту:

«6. Відмова в державній реєстрації прав з підстави, зазначеної у пункті 12 частини першої цієї статті, не застосовується у разі:

1) державної реєстрації права власності чи спеціального майнового права на нерухоме майно, об'єкт незавершеного будівництва, майбутній об'єкт нерухомості іпотекодержателем — фінансовою установою або покупцем (якщо стягнення на предмет іпотеки звернено шляхом його продажу іпотекодержателем третій особі) в порядку, визначеному статтями 33—38 Закону України «Про іпотеку», за умови, що відомості про особу іпотекодавця внесені до Єдиного реєстру боржників після державної реєстрації іпотеки;

2) звернення заявника із заявою про державну реєстрацію права власності щодо майна, яке набуто у власність Фондом гарантування вкладів фізичних осіб у результаті відшкодування шкоди (збитків) за вимогами Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, передбаченими частиною п'ятою статті 52 Закону України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб», та відчужено ним відповідно до процедур, передбачених Законом України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб».

9. Абзац перший частини сьомої статті 11 Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань» (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 2, ст. 17 із

наступними змінами) після слів «Бюро економічної безпеки України» доповнити словами «державні та приватні виконавці»;

4) Пункт 7 розділу I законопроекту викласти в такій редакції:

"10. У Законі України «Про виконавче провадження» (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 30, ст. 542 із наступними змінами):

1) у статті 4:

а) абзац десятий частини першої викласти в такій редакції:

«У виконавчому документі можуть зазначатися інші відомості (якщо вони відомі суду чи іншому органу (посадовій особі), що видав виконавчий документ), які ідентифікують стягувача та боржника чи можуть сприяти примусовому виконанню рішення, зокрема унікальний номер запису в Єдиному державному демографічному реєстрі, місце роботи боржника - фізичної особи, місцезнаходження майна боржника, реквізити рахунків стягувача і боржника, реквізити електронних гаманців боржника, номери їх засобів зв'язку та адреси електронної пошти»;

б) частину третю викласти в такій редакції:

«3. Виконавчий документ підписується уповноваженою посадовою особою із зазначенням її прізвища та ініціалів і скріплюється печаткою. Скріплення виконавчого документа печаткою із зображенням Державного Герба України є обов'язковим, якщо орган (посадова особа), який видав виконавчий документ, згідно із законом зобов'язаний мати таку печатку.

Виконавчий документ може бути виданий у формі електронного документа, на який накладено кваліфікований електронний підпис відповідно до законів України «Про електронні документи та електронний документообіг» та «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги». У разі видачі виконавчого документа у формі електронного документа, який одночасно є рішенням, інформація про дату набрання ним законної сили може зазначатися в окремому електронному документі, який вважається невід'ємною частиною виконавчого документа.

Особливості пред'явлення до примусового виконання виконавчих документів, виданих у формі електронного документа, визначаються Міністерством юстиції України»;

в) у частині четвертій:

пункт 6 викласти в такій редакції:

«б) виконавчий документ не відповідає вимогам, передбаченим цією статтею, або якщо стягувач не подав виконавчий документ, заяву про примусове виконання рішення відповідно до статті 26 цього Закону або заяву про поновлення виконавчого провадження відповідно до статті 37¹ цього Закону»;

після абзацу тринадцятого доповнити новим абзацом такого змісту:

«13) виконавчий документ, щодо якого подано заяву про примусове виконання, перебуває на виконанні в органі державної виконавчої служби, у приватного виконавця».

У зв'язку з цим абзаци чотирнадцятий та п'ятнадцятий вважати відповідно абзацами п'ятнадцятим та шістнадцятим;

2) у статті 8:

а) абзац перший частини першої замінити двома новими абзацами такого змісту:

«1. Автоматизована система виконавчого провадження (АСВП) – це інформаційно-комунікаційна система, що забезпечує збирання, зберігання, облік, пошук, узагальнення, надання відомостей про виконавче провадження, формування Єдиного реєстру боржників, функціонування Єдиного реєстру приватних виконавців України та захист від несанкціонованого доступу.

Реєстрація виконавчих документів, документів виконавчого провадження, фіксування виконавчих дій здійснюються в автоматизованій системі виконавчого провадження. Порядок функціонування автоматизованої системи виконавчого провадження та доступу до інформації, що міститься в ній, визначається Міністерством юстиції України, яке є її держателем».

У зв'язку з цим абзаци другий і третій вважати відповідно абзацами третім і четвертим;

б) частину другу викласти в такій редакції:

«2. Автоматизована система виконавчого провадження забезпечує:

1) об'єктивний та неупереджений розподіл виконавчих документів між державними виконавцями;

2) виготовлення документів виконавчого провадження;

3) надсилання документів виконавчого провадження у випадках, визначених цим Законом;

4) доступ сторін виконавчого провадження до інформації та документів виконавчого провадження;

5) централізоване зберігання документів виконавчого провадження;

6) централізоване зберігання інформації про рахунки органів державної виконавчої служби та приватних виконавців, відкриті для цілей виконавчого провадження;

7) підготовку статистичних даних;

- 8) реєстрацію вхідної і вихідної кореспонденції та етапів її проходження;
- 9) ведення електронного архіву;
- 10) формування Єдиного реєстру боржників;
- 11) функціонування Єдиного реєстру приватних виконавців України, електронного кабінету сторони виконавчого провадження;
- 12) взаємодію органів державної виконавчої служби, приватних виконавців із державними органами, банками, іншими фінансовими установами, небанківськими надавачами платіжних послуг, емітентами електронних грошей;
- 13) отримання виконавцями інформації про боржників, їхнє майно, доходи та кошти (у тому числі електронні гроші), у тому числі конфіденційної, з державних електронних баз даних і реєстрів, а також інших автоматизованих інформаційних систем;
- 14) формування відомостей, необхідних для обрахування розмірів винагороди державних виконавців;
- 15) формування відомостей, необхідних для обрахування розміру витрат виконавчого провадження, та розподіл стягнутих коштів;
- 16) формування повідомлення про погашення заборгованості за виконавчим провадженням відповідно до статті 39¹ цього Закону;
- 17) автоматизацію інших процесів діяльності органів державної виконавчої служби, приватних виконавців та здійснення виконавчого провадження»;

в) частину п'яту виключити;

3) статтю 9 викласти в такій редакції:

«Стаття 9. Єдиний реєстр боржників

1. Єдиний реєстр боржників — це систематизована база даних про боржників, що є складовою автоматизованої системи виконавчого провадження та ведеться з метою оприлюднення в режимі реального часу інформації про невиконані зобов'язання боржників та запобігання відчуженню боржниками майна.

Відомості про боржників, що містяться в Єдиному реєстрі боржників та передбачені частиною шостою цієї статті, є відкритими та розміщуються на офіційному веб-сайті Міністерства юстиції України.

Пошук інформації в Єдиному реєстрі боржників здійснюється через офіційний веб-сайт Міністерства юстиції України за критеріями пошуку та в порядку, визначеними Міністерством юстиції України.

2. Наявність відомостей про боржника в Єдиному реєстрі боржників не звільняє його від виконання рішення.

3. Державні органи, органи місцевого самоврядування, нотаріуси, інші суб'єкти при здійсненні ними владних управлінських функцій відповідно до законодавства, у тому числі на виконання делегованих повноважень, а також інвестиційні фірми у разі звернення особи за вчиненням дії щодо відчуження та/або застави майна, що належить боржнику, відомості про якого внесені до Єдиного реєстру боржників, зобов'язані відмовити такій особі у вчиненні дії щодо такого майна, що належить боржнику, крім випадків, передбачених законом, та не пізніше наступного робочого дня повідомити про це зазначений у Єдиному реєстрі боржників орган державної виконавчої служби або приватного виконавця з наданням відомостей про майно, щодо якого звернулася така особа.

У вчиненні дії щодо майна, що належить боржнику, відомості про якого внесені до Єдиного реєстру боржників, не відмовляється у разі:

1) якщо таке майно реалізовано (передано стягувачу) в порядку, передбаченому статтею 61 цього Закону;

2) безоплатної передачі конфіскованого за рішенням суду майна;

3) вчинення правочину, що передбачає набуття права власності на майно іпотекодержателем, заставодержателем або третьою особою за правочином, що укладається іпотекодержателем/заставодержателем у зв'язку із зверненням стягнення на предмет обтяження, за умови що відомості про іпотекодавця/заставодавця внесені до Єдиного реєстру боржників після державної реєстрації іпотеки/застави;

4) відчуження Фондом гарантування вкладів фізичних осіб відповідно до процедур, передбачених Законом України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб» майна, яке набуто у власність у результаті відшкодування шкоди (збитків) за вимогами Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, передбаченими частиною п'ятою статті 52 Закону України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб», для задоволення вимог кредиторів неплатоспроможного банку або банку, щодо якого прийнято рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку.

Перевірка щодо наявності / відсутності відомостей про власника майна в Єдиному реєстрі боржників здійснюється шляхом взаємодії Єдиного реєстру боржників із державними електронними базами даних та реєстрами в порядку, визначеному Міністерством юстиції України разом з державними органами, що є їх держателями.

Перевірка щодо наявності / відсутності відомостей про власника майна в Єдиному реєстрі боржників органами, що є держателями баз даних та реєстрів не в автоматизованому вигляді, та їх посадовими особами, а також нотаріусами, інвестиційними фірмами, депозитарними установами та іншими суб'єктами при здійсненні ними владних управлінських функцій відповідно до законодавства, у тому числі на виконання делегованих повноважень, здійснюється на офіційному

веб-сайті Міністерства юстиції України шляхом пошуку та формування довідки в Єдиному реєстрі боржників.

Укладення правочину щодо майна боржника у разі наявності відомостей про такого боржника в Єдиному реєстрі боржників, що призвів до неможливості задовольнити вимоги стягувача за рахунок майна, є підставою для визнання такого правочину недійсним, крім випадків продажу майна, що входить до складу єдиного майнового комплексу державного або комунального підприємства, внесеного до Єдиного реєстру боржників, у процесі його приватизації, а також випадків, передбачених пунктами 1-3 цієї частини.

4. Банки, інші фінансові установи, небанківські надавачі платіжних послуг, емітенти електронних грошей у разі відкриття або закриття рахунку/електронного гаманця фізичній або юридичній особі, відомості про яку внесені до Єдиного реєстру боржників, у тому числі через відокремлені підрозділи банку, інших фінансових установ, небанківських надавачів платіжних послуг, емітентів електронних грошей, зобов'язані у день відкриття або закриття рахунку/електронного гаманця повідомити про це зазначений у Єдиному реєстрі боржників орган державної виконавчої служби або приватного виконавця. Порядок надання такої інформації та форма повідомлення встановлюються Національним банком України за погодженням із Міністерством юстиції України.

Депозитарні установи у разі відкриття або закриття рахунку у цінних паперах фізичній або юридичній особі, відомості про яку внесені до Єдиного реєстру боржників, зобов'язані у день відкриття або закриття рахунку повідомити про це зазначений у Єдиному реєстрі боржників орган державної виконавчої служби або приватного виконавця. Порядок надання такої інформації та форма повідомлення встановлюються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку за погодженням із Міністерством юстиції України.

Виконавець не пізніше наступного робочого дня після отримання повідомлення зобов'язаний прийняти рішення про накладення арешту на майно та/або кошти/електронні гроші, що знаходяться на рахунках/електронних гаманцях боржника в банках, інших фінансових установах, небанківських надавачах платіжних послуг, емітентах електронних грошей, у порядку, визначеному статтею 56 цього Закону, крім випадків, передбачених цим Законом, або коли на таке майно арешт уже накладено з тих самих підстав.

5. Відомості про боржника вносяться до Єдиного реєстру боржників одночасно з винесенням постанови про:

1) відкриття виконавчого провадження;

2) поновлення виконавчого провадження відповідно до статті 37¹ цього Закону у разі повернення виконавчого документа стягувачу на підставі пунктів 1, 3, 11 частини першої статті 37 цього Закону;

- 3) відновлення виконавчого провадження;
- 4) скасування постанов або інших документів, що були підставою для виключення відомостей з Єдиного реєстру боржників;
- 5) накладення на боржника штрафу за рішенням немайнового характеру;
- 6) внесення відомостей про боржника до Єдиного реєстру боржників за рішенням про стягнення періодичних платежів (аліментів).

Не підлягають внесенню до Єдиного реєстру боржників відомості про боржників:

якими є державні органи, органи місцевого самоврядування;

якими є банки, за рішеннями про конфіскацію (передачу) майна (коштів), що перебуває у них на зберіганні;

якими є системно важливі банки, що мають заборгованість за виконавчим документом про стягнення коштів у сумі, що не перевищує 50 мільйонів гривень, та якими є банки, не визначені Національним банком України як системно важливі, що мають заборгованість за виконавчим документом про стягнення коштів у сумі, що не перевищує 20 мільйонів гривень. Зазначене положення не застосовується у разі, якщо така заборгованість не стягнута протягом двох місяців з дня відкриття виконавчого провадження;

які мають заборгованість за виконавчим документом про стягнення періодичних платежів (аліментів) у сукупному розмірі, що є меншим за суму платежів за три місяці;

за рішенням немайнового характеру, за яким виконавцем не винесено постанови про накладення штрафу.

6. Єдиний реєстр боржників містить такі відомості:

1) прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності), дата народження боржника — фізичної особи або найменування, ідентифікаційний код юридичної особи в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб — підприємців та громадських формувань боржника — юридичної особи;

2) найменування органу або прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності) та посада посадової особи, яка видала виконавчий документ;

3) найменування органу державної виконавчої служби або прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності) приватного виконавця, номер засобу зв'язку та адреса електронної пошти виконавця;

4) реквізити банківського рахунку органу державної виконавчої служби (приватного виконавця) для сплати заборгованості за виконавчим провадженням;

- 5) номер виконавчого провадження;
- 6) категорія стягнення (аліменти, штраф тощо).

7. Відомості про боржника виключаються з Єдиного реєстру боржників одночасно з:

1) винесенням постанови про повернення виконавчого документа стягувачу на підставі пунктів 1, 3, 11 частини першої статті 37 цього Закону;

2) винесенням постанови про закінчення виконавчого провадження;

3) винесенням постанови про скасування заходів примусового виконання за виконавчим документом про стягнення періодичних платежів у день встановлення факту відсутності заборгованості;

4) формуванням повідомлення відповідно до статті 39¹ цього Закону;

5) винесенням постанови, передбаченої частиною четвертою статті 40 цього Закону;

6) винесенням постанови про скасування постанов, що мали наслідком внесення відомостей про боржника до Єдиного реєстру боржників.

8. Відомості про боржника виключаються з Єдиного реєстру боржників також на підставі судового рішення, яке набрало законної сили.

Державний або приватний виконавець виносить постанову про виключення відомостей про особу боржника з Єдиного реєстру боржників не пізніше наступного робочого дня з дня отримання відповідного судового рішення, яке набрало законної сили»;

4) пункти 7 і 21 частини третьої статті 18 викласти в такій редакції:

"7) накладати арешт на кошти та інші цінності боржника, зокрема на кошти, що знаходяться у касах, на рахунках у банках, інших фінансових установах, небанківських надавачах платіжних послуг та органах, що здійснюють казначейське обслуговування бюджетних коштів (крім коштів на єдиному рахунку, відкритому у порядку, визначеному статтею 35¹ Податкового кодексу України, коштів на рахунках платників податків у системі електронного адміністрування податку на додану вартість, коштів на електронних рахунках платників акцизного податку, коштів на поточних рахунках із спеціальним режимом використання, спеціальних та інших рахунках, звернення стягнення на які заборонено законом), на цінні папери, що існують в електронній формі та обліковуються на рахунках у цінних паперах у депозитарних установах, на електронні гроші, що зберігаються на електронних гаманцях в емітентах електронних грошей, а також опечатувати каси, приміщення і місця зберігання грошей";

"21) отримувати від банків та інших фінансових установ, небанківських надавачів платіжних послуг, емітентів електронних грошей інформацію про наявність рахунків/електронних гаманців та/або стан рахунків/електронних гаманців боржника, рух коштів та операції за рахунками/електронними гаманцями боржника, а також про договори боржника про зберігання цінностей або про надання боржнику в майновий найм (оренду) індивідуального банківського сейфа, що охороняється банком, та іншу інформацію відповідно до статті 62 Закону України «Про банки і банківську діяльність»;

5) частину другу статті 24 викласти в такій редакції:

«2. Приватний виконавець приймає до виконання виконавчі документи за місцем проживання, перебування, роботи боржника - фізичної особи, за місцезнаходженням боржника - юридичної особи або за місцезнаходженням майна боржника (крім коштів на рахунках у банках чи інших фінансових установах, небанківських надавачах платіжних послуг, електронних гаманцях в емітентах електронних грошей боржника - резидента України).

Виконавчі дії у виконавчих провадженнях, відкритих приватним виконавцем у виконавчому окрузі, можуть вчинятися ним на всій території України»;

6) у статті 26:

а) частину сьому викласти в такій редакції:

«7. У разі якщо в заяві стягувача зазначено рахунки боржника у банках, інших фінансових установах, небанківських надавачах платіжних послуг, електронні гаманці в емітентах електронних грошей, рахунки у цінних паперах у депозитарних установах, виконавець негайно після відкриття виконавчого провадження накладає арешт на кошти/електронні гроші/цінні папери боржника, що існують в електронній формі

У разі якщо в заяві стягувача зазначено конкретне майно боржника, виконавець негайно після відкриття виконавчого провадження проводить перевірку наявності в електронних державних базах даних та реєстрах права власності або іншого майнового права боржника на таке майно та звертає на нього стягнення у строки та порядку, передбачені цим Законом»;

б) частину восьму виключити;

7) частину шосту статті 27 викласти в такій редакції:

«6. Під час поновлення виконавчого провадження державний виконавець вносить постанову про стягнення виконавчого збору на суму виконавчого збору, що не був стягнутий під час попереднього виконання рішення. Постанови про стягнення виконавчого збору, винесені під час попереднього виконання цього рішення, виконанню не підлягають»;

8) абзац перший частини другої статті 28 викласти в такій редакції:

«2. Документи виконавчого провадження надсилаються органам та особам, які мають електронні кабінети в Єдиній судовій інформаційно-комунікаційній системі або її окремій підсистемі (модулі), що забезпечує обмін документами, в електронній формі»;

9) частини четверту і п'яту статті 37 викласти в такій редакції:

«4. Виконавець виносить постанову про повернення стягувачу виконавчого документа та авансового внеску не пізніше наступного робочого дня після настання відповідних обставин або не пізніше наступного робочого дня, коли виконавцю стало відомо про такі обставини.

5. Повернення виконавчого документа стягувачу з підстав, передбачених цією статтею, не позбавляє його права поновити виконавче провадження в порядку, визначеному статтею 37¹ цього Закону, протягом строків, встановлених статтею 12 цього Закону, крім випадків, якщо виконавчий документ не підлягає виконанню або покладені виконавчим документом на боржника зобов'язання підлягають припиненню відповідно до умов угоди про врегулювання спору (мирової угоди), укладеної між іноземним суб'єктом та державою Україна на будь-якій стадії врегулювання спору або розгляду справи, включаючи стадію визнання та виконання рішення, незалежно від дати укладення такої угоди»;

10) доповнити статтями 37¹ і 39¹ такого змісту:

«Стаття 37¹. Поновлення виконавчого провадження

1. Виконавче провадження, у якому винесено постанову про повернення виконавчого документа стягувачу відповідно до статті 37 цього Закону, підлягає поновленню:

- 1) за заявою стягувача про поновлення виконавчого провадження;
- 2) за заявою боржника про поновлення виконавчого провадження;
- 3) за заявою прокурора у разі представництва інтересів громадянина або держави в суді;
- 4) за заявою/повідомленням суду.

Заява про поновлення виконавчого провадження подається до органу державної виконавчої служби або приватному виконавцю з урахуванням вимог статті 24 цього Закону.

Про поновлення виконавчого провадження виконавець виносить постанову не пізніше наступного робочого дня після отримання відповідної заяви, в якій зазначає про обов'язок боржника подати декларацію про доходи та майно боржника відповідно до частини п'ятої статті 26 цього Закону.

2. Виконавець відмовляє у поновленні виконавчого провадження у випадках, передбачених частиною четвертою статті 4 цього Закону.

Про відмову в поновленні виконавчого провадження виконавець виносить постанову протягом трьох робочих днів з дня надходження до нього заяви, передбаченої частиною першою цієї статті.

3. У разі поновлення виконавчого провадження на підставі заяви боржника стягувач має пред'явити виконавчий документ до виконання у десятиденний строк з дня отримання постанови про поновлення виконавчого провадження.

Непред'явлення стягувачем виконавчого документа не перешкоджає здійсненню подальших виконавчих дій у порядку, визначеному цим Законом.

4. Після поновлення виконавчого провадження виконавець здійснює подальші виконавчі дії в порядку, визначеному цим Законом»;

«Стаття 39¹. Наслідки погашення заборгованості за виконавчим провадженням

1. Під час примусового виконання рішень, сума стягнення за якими не перевищує 10 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом про Державний бюджет України на 1 січня поточного календарного року, у разі стягнення (сплати) на відповідний рахунок органу державної виконавчої служби, приватного виконавця коштів в обсязі, достатньому для задоволення вимог стягувача, виконавчого збору, витрат виконавчого провадження, штрафів та основної винагороди приватного виконавця, які підлягають стягненню під час виконання такого рішення, автоматизована система виконавчого провадження формує повідомлення про погашення заборгованості за виконавчим провадженням, що є підставою для виключення відомостей про боржника з Єдиного реєстру боржників та зняття арешту з коштів/електронних грошей боржника, а також цінних паперів, що існують в електронній формі.

Порядок формування автоматизованою системою виконавчого провадження повідомлення, передбаченого цією статтею, визначаються Міністерством юстиції України.

2. Повідомлення про погашення заборгованості за виконавчим провадженням у день його формування надсилається банку або іншій фінансовій установі, небанківському надавачу платіжних послуг, емітенту електронних грошей, депозитарній установі для зняття арешту з коштів/електронних грошей, цінних паперів боржника, що існують в електронній формі.

Банк або інша фінансова установа, небанківський надавач платіжних послуг, емітент електронних грошей, депозитарна установа здійснює зняття арешту не пізніше наступного дня з дня отримання повідомлення про погашення заборгованості за виконавчим провадженням.

3. За порушення вимог цієї статті винні особи несуть відповідальність у порядку, встановленому законом»;

11) частину першу статті 41 викласти в такій редакції:

«1. У разі визнання судом постанови виконавця про закінчення виконавчого провадження або про повернення виконавчого документа стягувачу незаконною чи скасування постанови у встановленому законом порядку, а також у разі надходження рішення про скасування заходів забезпечення позову, заяви стягувача про відновлення виконавчого провадження за рішенням про встановлення побачення з дитиною виконавче провадження підлягає відновленню за постановою виконавця не пізніше наступного робочого дня після одержання виконавцем відповідного рішення»;

12) частину першу статті 51 викласти в такій редакції:

«1. Для задоволення вимог стягувачів, які не є заставодержателями, стягнення на заставлене майно боржника може бути звернено за наявності однієї з таких умов:

1) право застави виникло після внесення відомостей про боржника до Єдиного реєстру боржників;

2) вартість предмета застави перевищує розмір заборгованості боржника заставодержателю;

3) наявна письмова згода заставодержателя»;

13) частину третю статті 52 викласти в такій редакції:

«3. Не підлягають арешту в порядку, встановленому цим Законом, кошти, що знаходяться на рахунках, звернення стягнення на які заборонено законом. Банк, інша фінансова установа, небанківські надавачі платіжних послуг, емітенти електронних грошей, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, у разі надходження постанови виконавця про накладення арешту на кошти, що знаходяться на таких рахунках, зобов'язані повернути постанову виконавця без виконання в частині накладення арешту на кошти, що знаходяться на таких рахунках, із зазначенням причини її повернення»;

14) статтю 56 викласти в такій редакції:

«Стаття 56. Арешт і вилучення майна (коштів) боржника

1. Арешт майна (коштів/електронних грошей) боржника застосовується для забезпечення реального виконання рішення. Арешт накладається виконавцем шляхом винесення постанови про арешт майна (коштів/ електронних грошей) боржника або про опис та арешт майна (коштів) боржника у розмірі суми стягнення з урахуванням виконавчого збору, витрат виконавчого провадження,

штрафів та основної винагороди приватного виконавця на все майно (кошти/електронні гроші) боржника або окремі речі.

Арешт на рухоме майно, що не підлягає державній реєстрації, накладається виконавцем шляхом проведення його опису.

Копії постанов, якими накладено арешт на майно (кошти/електронні гроші) боржника, виконавець надсилає банкам чи іншим фінансовим установам, небанківським надавачам платіжних послуг, органам, що здійснюють реєстрацію майна, реєстрацію обтяжень рухомого майна, в день їх винесення.

2. На кошти та інші цінності боржника, що знаходяться на рахунках чи на зберіганні у банках, інших фінансових установах, небанківських надавачах платіжних послуг, та/або на електронні гроші, що зберігаються на електронних гаманцях в емітентах електронних грошей, накладається арешт не пізніше наступного робочого дня після їх виявлення.

На цінні папери, які обліковуються на рахунках у цінних паперах у системі депозитарного обліку цінних паперів, накладається арешт у порядку, встановленому законодавством про депозитарну систему України. Порядок інформаційної взаємодії автоматизованої системи виконавчого провадження із системою депозитарного обліку цінних паперів встановлюється Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку за погодженням із Міністерством юстиції України.

Арешт поширюється також на кошти, що знаходяться на рахунках, та електронні гроші, що зберігаються на електронних гаманцях в емітентах електронних грошей, відкритих після винесення постанови про накладення арешту.

3. У порядку, визначеному цією статтею, виконавець за заявою стягувача чи з власної ініціативи може накласти арешт на кошти, які знаходяться на рахунках чи на зберіганні у банках, інших фінансових установах, небанківських надавачах платіжних послуг, та/або на електронні гроші, що зберігаються на електронних гаманцях в емітентах електронних грошей і належать особі, яка має заборгованість перед боржником, підтверджену судовим рішенням, яке набрало законної сили.

Такий арешт знімається, якщо протягом п'яти днів з дня його накладення стягувач або виконавець не звернеться до суду про звернення стягнення на кошти /електронні гроші такої особи в порядку, визначеному процесуальним законом.

4. Виконавець у строк, визначений частиною четвертою статті 13 цього Закону, здійснює опис та арешт майна боржника, про що виносить відповідну постанову.

5. Виконавець за потреби під час здійснення опису та арешту майна може обмежити право користування майном, здійснити опечатування або вилучення

його у боржника та передати на зберігання іншим особам, про що зазначає в постанові про опис та арешт майна боржника. Вид, обсяг і строк обмеження встановлюються виконавцем у кожному конкретному випадку з урахуванням властивостей майна, його значення для власника чи володільця, необхідності використання та інших обставин.

Наявність накладеного виконавцем у процесі виконавчого провадження обмеження щодо державного або комунального майна, крім арешту, накладеного у кримінальному провадженні, не перешкоджає продажу шляхом приватизації єдиного майнового комплексу державного або комунального підприємства, до складу якого входить таке майно.

6. У постанові про опис та арешт майна боржника обов'язково зазначаються:

1) якщо опису підлягає земельна ділянка — кадастровий номер, місце розташування, у тому числі відомості Державного адресного реєстру (за наявності), опис меж, площа, цільове призначення (категорія земель, вид використання земельної ділянки в межах певної категорії земель) та інша інформація;

2) якщо опису підлягає будівля, споруда, приміщення, квартира — загальна площа, кількість кімнат (приміщень), їхня площа та призначення, матеріал стін, кількість поверхів, поверх або поверхи, на яких розташоване приміщення (квартира), інформація про підсобні приміщення та споруди, ідентифікатор закінченого будівництвом об'єкта (для об'єктів, яким присвоєно ідентифікатор до проведення опису);

3) якщо опису підлягає транспортний засіб — марка, модель, рік випуску, об'єм двигуна, вид пального, комплектація, потреба у ремонті, колір, наявність ключів та свідоцтва про реєстрацію транспортного засобу (технічного паспорта) та інша інформація;

4) якщо опису підлягає об'єкт незавершеного будівництва, майбутній об'єкт нерухомості — ідентифікатор об'єкта будівництва (закінченого будівництвом об'єкта) (для об'єктів, яким присвоєно ідентифікатор до проведення опису).

7. Перешкоджання вчиненню виконавцем дій, пов'язаних із зверненням стягнення на майно боржника, порушення заборони виконавця розпоряджатися або користуватися майном, на яке звернено стягнення, а також інші незаконні дії щодо такого майна боржника тягнуть за собою передбачену законом відповідальність.

8. Виявлені під час здійснення опису та арешту цінні папери, що існують в паперовій формі, а також ювелірні та інші побутові вироби із золота, срібла, платини і металів платинової групи, дорогоцінного каміння і перлів, лом і окремі частини таких виробів, на які накладено арешт та/або які підлягають конфіскації в дохід держави, підлягають обов'язковому вилученню і не пізніше наступного

робочого дня після вилучення передаються на зберігання банкам України відповідно до умов договорів, укладених з органами державної виконавчої служби або приватними виконавцями. Звернення стягнення на цінні папери, що існують в електронній формі, здійснюється в порядку, визначеному законодавством про депозитарну систему України.

9. Майно, на яке звернено стягнення, вилучається під час здійснення його опису та арешту і передається на зберігання у порядку, визначеному статтею 58 цього Закону.

10. Під час здійснення опису та арешту майна боржника — юридичної особи виконавець також використовує відомості щодо належного боржнику майна за даними бухгалтерського обліку»;

15) у статті 61:

а) частину першу доповнити новим абзацом такого змісту:

«"Під час примусової реалізації майна боржника орган державної виконавчої служби, приватний виконавець не є продавцем такого майна, а виступає замовником електронного аукціону або аукціону за фіксованою ціною";

б) у частині п'ятій:

абзац третій викласти в такій редакції:

«Нереалізоване майно, конфісковане за рішенням суду, виставляється на повторний електронний аукціон за ціною не меншою, ніж сума загальнодержавних податків і зборів, що відповідно до Податкового кодексу України підлягають сплаті при операціях з реалізації такого майна та витрат виконавчого провадження»;

після абзацу третього доповнити абзацом такого змісту:

«Нереалізоване майно, що перебуває в заставі (іпотеці), звернення стягнення на яке здійснюється відповідно до пункту другої частини першої статті 51 цього Закону, виставляється на повторний електронний аукціон за ціною, не меншою ніж сума заборгованості боржника перед заставодержателем, авансового внеску стягувача на організацію та проведення виконавчих дій, витрат виконавчого провадження».

У зв'язку з цим абзац четвертий вважати абзацом п'ятим;

16) розділ VII доповнити статтею 62¹ такого змісту:

«Стаття 62¹. Виконання рішення про забезпечення позову шляхом накладення арешту на майно (кошти / електронні гроші) боржника

1. Рішення про забезпечення позову шляхом накладення арешту на майно (кошти / електронні гроші) боржника виконується виконавцем шляхом винесення постанови про арешт майна (коштів / електронних грошей).

Виконавець у день відкриття виконавчого провадження зобов'язаний винести постанову про арешт майна (коштів / електронних грошей) боржника та здійснити заходи щодо внесення відомостей про арешт такого майна (коштів / електронних грошей) до відповідного (відповідних) реєстру (реєстрів) у встановленому законодавством порядку.

2. Рішення про забезпечення позову шляхом накладення арешту на рухоме майно, що не підлягає державній реєстрації, виконується виконавцем шляхом винесення постанови про опис та арешт майна в порядку, визначеному статтею 56 цього Закону.

У разі знищення майна, що підлягає арешту відповідно до рішення про забезпечення позову, або встановлення факту відсутності такого майна виконавець складає акт про неможливість виконання рішення, що є підставою для закінчення виконавчого провадження.

3. Рішення про забезпечення позову шляхом накладення арешту на кошти / електронні гроші боржника виконується у порядку, визначеному статтями 48 і 56 цього Закону.

4. Після накладення арешту на майно (кошти / електронні гроші) боржника виконавець виносить постанову про закінчення виконавчого провадження відповідно до пункту 9 частини першої статті 39 цього Закону.

5. Забороняється при виконанні рішення про забезпечення позову вживати заходів щодо стягнення коштів / електронних грошей та/або звернення стягнення на майно боржника, крім накладення арешту.

6. У разі надходження до виконавця судового рішення про скасування заходів забезпечення позову виконавець відновлює виконавче провадження, відкрите на підставі рішення про забезпечення позову, вживає заходів щодо скасування заходів забезпечення позову та закінчує виконавче провадження відповідно до пункту 9 частини першої статті 39 цього Закону»;

17) частину другу статті 71 доповнити новим абзацом такого змісту:

«У разі якщо розмір заборгованості боржника перевищує суму відповідних платежів за три місяці, виконавець зобов'язаний винести постанову про внесення відомостей про боржника до Єдиного реєстру боржників»;

18) частину першу статті 74 викласти в такій редакції:

«1. Рішення, дії чи бездіяльність виконавця та посадових осіб органів державної виконавчої служби щодо виконання судового рішення, у тому числі постанов державного виконавця про стягнення виконавчого збору, постанов приватного виконавця про стягнення основної винагороди, витрат виконавчого провадження та штрафів, можуть бути оскаржені сторонами, іншими учасниками та особами до суду, який видав виконавчий документ, у порядку, передбаченому законом»;

19) розділ XIII "Прикінцеві та перехідні положення" доповнити пунктами 10⁹-10¹² такого змісту:

«10⁹. Відомості про боржників за виконавчими провадженнями, що були відкриті до 5 січня 2017 року (день введення в дію статей 8, 9 цього Закону) та перебувають на виконанні на день набрання чинності Законом України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення порядку виконання судових рішень, рішень інших органів та цифровізацію окремих етапів виконавчого провадження», підлягають внесенню до Єдиного реєстру боржників у порядку, встановленому Міністерством юстиції України.

10¹⁰. До запровадження взаємодії Єдиного реєстру боржників з державними електронними базами даних і реєстрами державні органи, органи місцевого самоврядування, нотаріуси, інші суб'єкти при здійсненні ними владних управлінських функцій відповідно до законодавства, у тому числі на виконання делегованих повноважень, проводять перевірку відомостей про власника майна в Єдиному реєстрі боржників на офіційному веб-сайті Міністерства юстиції України шляхом пошуку та формування довідки.

10¹¹. Протягом шести місяців з дня опублікування Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення порядку виконання судових рішень, рішень інших органів та цифровізацію окремих етапів виконавчого провадження» банки та інші фінансові установи, небанківські надавачі платіжних послуг, які мають право відкривати платіжні рахунки, емітенти електронних грошей зобов'язані підключитися до інформаційної взаємодії виконавців і банків, небанківських надавачів платіжних послуг, емітентів електронних грошей відповідно до порядку, визначеному Міністерством юстиції України, за погодженням із Національним банком України. До дня такого підключення обмін інформацією здійснюється в паперовій формі.

10¹². Підлягають виключенню з Єдиного реєстру боржників відомості про боржників:

1) якими є банки, за рішеннями про конфіскацію (передачу) майна (коштів), що перебуває у них на зберіганні;

2) якими є системно важливі банки, що мають заборгованість за виконавчим документом про стягнення коштів у сумі, що не перевищує 50 мільйонів гривень, та якими є банки, не визначені Національним банком України як системно важливі, що мають заборгованість за виконавчим документом про стягнення коштів у сумі, що не перевищує 20 мільйонів гривень (крім випадку, якщо така заборгованість не стягнута протягом двох місяців з дня відкриття виконавчого провадження).

Про виключення відомостей про боржника з Єдиного реєстру боржників державний, приватний виконавець вносить постанову не пізніше трьох місяців

з дня опублікування Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення порядку виконання судових рішень, рішень інших органів та цифровізацію окремих етапів виконавчого провадження»;

5) доповнити пункт 10 розділу I законопроекту зміною до статті 48 Закону України "Про виконавче провадження" такого змісту:

"Статтю 48 викласти в такій редакції:

«Стаття 48. Порядок звернення стягнення на кошти та інше майно боржника

1. Звернення стягнення на майно боржника полягає в його арешті, вилученні (списанні коштів/електронних грошей з рахунків/електронних гаманців) та примусовій реалізації (пред'явленні електронних грошей до погашення в обмін на кошти, що перераховуються на відповідний рахунок органу державної виконавчої служби, приватного виконавця).

2. Стягнення за виконавчими документами звертається в першу чергу на кошти/електронні гроші та інші цінності боржника, що знаходяться на рахунках/електронних гаманцях та на зберіганні у банках або інших фінансових установах, небанківських надавачів платіжних послуг, емітентів електронних грошей.

3. Звернення стягнення на кошти/електронні гроші боржників на рахунках/електронних гаманцях у банках або інших фінансових установах, небанківських надавачах платіжних послуг, емітентах електронних грошей передбачає отримання інформації про рахунки/електронні гаманці боржників та накладення виконавцем арешту на кошти/електронні гроші шляхом винесення постанови про арешт коштів/електронних грошей боржника, списання коштів з рахунків боржника/списання електронних грошей з електронних гаманців боржника (пред'явлення електронних грошей до погашення в обмін на кошти, що перераховуються на відповідний рахунок органу державної виконавчої служби, приватного виконавця).

Звернення стягнення на кошти/електронні гроші боржників на рахунках/електронних гаманцях у банках або інших фінансових установах, небанківських надавачів платіжних послуг, емітентів електронних грошей здійснюється за допомогою автоматизованої системи виконавчого провадження шляхом інформаційної взаємодії виконавців і банків, небанківських надавачів платіжних послуг, емітентів електронних грошей у порядку, визначеному Міністерством юстиції України, за погодженням із Національним банком України.

4. Розміщення коштів боржника на вкладних (депозитних) рахунках не перешкоджає зверненню стягнення на них.

Звернення стягнення на кошти на вкладних (депозитних) рахунках або майнові права на них, які знаходяться у заставі, здійснюється з урахуванням вимог статті 51 цього Закону.

Після отримання банком постанови про арешт коштів боржника на вкладних (депозитних) рахунках не допускається продовження строку дії договору банківського строкового вкладу.

Виконавець, який виніс постанову про арешт коштів боржника, розміщених на вкладному (депозитному) рахунку за договором банківського строкового вкладу, не пізніше ніж на наступний робочий день після закінчення строку дії такого договору зобов'язаний надіслати банку платіжну інструкцію на примусове списання (стягнення) коштів у сумі, необхідній для виконання рішення за виконавчим документом, з урахуванням стягнення виконавчого збору, витрат виконавчого провадження, штрафів, накладених на боржника під час виконавчого провадження, основної винагороди приватного виконавця.

Банк здійснює перерахування коштів на рахунок виконавця у сумі, зазначеній у платіжній інструкції на примусове списання (стягнення) коштів, а залишок коштів (у разі наявності) повертає боржнику в порядку, визначеному договором.

5. Забороняється звернення стягнення та накладення арешту на кошти на єдиному рахунку, відкритому в порядку, визначеному статтею 35¹ Податкового кодексу України, кошти на рахунках платників податків у системі електронного адміністрування податку на додану вартість, кошти на електронних рахунках платників акцизного податку, кошти, що знаходяться на поточних рахунках із спеціальним режимом використання, відкритих відповідно до статті 75 Закону України “Про ринок електричної енергії”, на поточних рахунках із спеціальним режимом використання, відкритих відповідно до статті 19¹ Закону України “Про теплопостачання”, на поточних рахунках із спеціальним режимом використання для проведення розрахунків за інвестиційними програмами, на поточних рахунках із спеціальним режимом використання для кредитних коштів, відкритих відповідно до статті 26¹ Закону України “Про теплопостачання”, статті 18¹ Закону України “Про питну воду, питне водопостачання та водовідведення”, на поточних рахунках із спеціальним режимом використання, відкритих відповідно до пункту 1 частини першої статті 8 Закону України “Про компенсацію за пошкодження та знищення окремих категорій об’єктів нерухомого майна внаслідок бойових дій, терористичних актів, диверсій, спричинених збройною агресією Російської Федерації проти України, та Державний реєстр майна, пошкодженого та знищеного внаслідок бойових дій, терористичних актів, диверсій, спричинених збройною агресією Російської Федерації проти України”, на спеціальному рахунку експлуатуючої організації (оператора) відповідно до Закону України “Про впорядкування питань, пов’язаних із забезпеченням ядерної безпеки”, кошти на інших рахунках

боржника, накладення арешту та/або звернення стягнення на які заборонено законом.

Арешт на майнові права у вигляді майнових прав у внутрішній системі обліку особи, яка провадить клірингову діяльність, накладається в порядку, встановленому статтею 64 Закону України “Про ринки капіталу та організовані товарні ринки”.

Не допускається накладення арешту на кошти, що знаходяться в Національному банку України або інших банках, у тому числі іноземних, на рахунках, відкритих Центральному депозитарію цінних паперів та/або кліринговим установам для забезпечення здійснення грошових розрахунків.

Не допускається накладення арешту, звернення стягнення за власними зобов'язаннями Центрального депозитарію цінних паперів як суб'єкта господарювання на кошти, що знаходяться в Національному банку України або інших банках, у тому числі іноземних, на рахунках, відкритих Центральному депозитарію цінних паперів для забезпечення виплати доходів за цінними паперами, при погашенні боргових цінних паперів чи при здійсненні емітентом інших корпоративних операцій, що передбачають виплату коштів.

Не допускається накладення арешту, звернення стягнення на кошти, що отримуються (утримуються) небанківським надавачем платіжних послуг на розрахунковому рахунку, відкритому банком небанківському надавачу платіжних послуг для виконання платіжних операцій, за зобов'язаннями такого небанківського надавача платіжних послуг перед будь-яким кредитором, крім звернення стягнення за зобов'язаннями такого небанківського надавача платіжних послуг перед користувачем, за умови що таке зобов'язання пов'язано з наданням ним платіжних послуг такому користувачу. Порядок звернення стягнення на кошти, що знаходяться на розрахункових рахунках небанківських надавачів платіжних послуг, встановлюється Національним банком України.

Не допускається накладення арешту, звернення стягнення на кошти, що обліковуються на рахунку боржника і призначені для завершення розрахунків за видатковими операціями, здійсненими з використанням електронних платіжних засобів до моменту надходження до банку, небанківського надавача платіжних послуг постанови про арешт коштів державного виконавця, приватного виконавця.

Не допускається накладення арешту, звернення стягнення за власними зобов'язаннями інвестиційної фірми на кошти, отримані нею від клієнтів відповідно до умов договорів, укладених у процесі надання такими інвестиційними фірмами послуг клієнтам у межах провадження діяльності з торгівлі фінансовими інструментами, що знаходяться на рахунку такої інвестиційної фірми у банку.

6. Готівкові кошти, виявлені у боржника, вилучаються та зараховуються на відповідний рахунок органу державної виконавчої служби, приватного виконавця не пізніше наступного робочого дня після вилучення, про що складається акт.

7. У разі відсутності у боржника коштів/електронних грошей та інших цінностей, що знаходяться на рахунках/електронних гаманцях та на зберіганні у банках або інших фінансових установах, небанківських надавачів платіжних послуг, емітентів електронних грошей, в обсязі, достатньому для задоволення вимог стягувача, стягнення невідкладно звертається також на належне боржнику інше майно, готівкові кошти, крім майна, на яке згідно із законом не може бути накладено стягнення. Звернення стягнення на майно боржника не зупиняє звернення стягнення на кошти боржника. Боржник має право запропонувати види майна, які необхідно реалізувати в першу чергу. Рішення щодо першочергової реалізації запропонованого боржником майна остаточно приймається виконавцем.

8. Стягнення на майно боржника звертається в розмірі та обсязі, необхідних для виконання рішення за виконавчим документом, з урахуванням стягнення виконавчого збору, витрат виконавчого провадження, штрафів, накладених на боржника під час виконавчого провадження, основної винагороди приватного виконавця. У разі якщо боржник володіє майном разом з іншими особами, стягнення звертається на його частку, що визначається судом за поданням виконавця.

9. У разі якщо сума, що підлягає стягненню за виконавчим провадженням, не перевищує 50 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом про Державний бюджет України на 1 січня поточного календарного року, звернення стягнення на єдине житло боржника та земельну ділянку, на якій розташоване таке житло, не здійснюється, крім випадків:

1) якщо таке майно є предметом застави (іпотеки) за виконавчим документом про звернення стягнення на заставлене майно;

2) відшкодування збитків та шкоди завданих кримінальним правопорушенням, каліцтвом, іншим ушкодженням здоров'я або смертю.

10. Перевірка майнового стану боржника проводиться у десятиденний строк з дня відкриття (поновлення) виконавчого провадження. У подальшому така перевірка проводиться не менше одного разу на два тижні — щодо виявлення рахунків, електронних гаманців боржника, не менше одного разу на три місяці — щодо виявлення нерухомого та рухомого майна боржника та його майнових прав, отримання інформації про доходи боржника»;

б) розділ XIII "Прикінцеві та перехідні положення" Закону України "Про виконавче провадження" доповнити пунктом 10¹³ такого змісту:

"10¹³. Тимчасово, на час дії воєнного стану в Україні, введеного Указом Президента України від 24 лютого 2022 року № 64/2022 "Про введення воєнного стану в Україні", затвердженим Законом України "Про затвердження Указу Президента України "Про введення воєнного стану в Україні" від 24 лютого 2022 року № 2102-ІХ, та протягом одного року з дня його завершення або скасування під час примусового виконання виконавчих документів не здійснюється звернення стягнення на єдине житло боржників (включаючи земельну ділянку, на якій розташоване таке житло), які у передбачений цим пунктом спосіб повідомили про свою належність до захищеної категорії, крім випадків:

1) якщо таке майно є предметом застави (іпотеки) за виконавчим документом про звернення стягнення на заставлене майно;

2) відшкодування збитків та шкоди завданих кримінальним правопорушенням, каліцтвом, іншим ушкодженням здоров'я або смертю.

Для цілей цього пункту захищеними категоріями є військовослужбовці Збройних Сил України, інших утворених відповідно до законів України військових формувань та правоохоронних органів спеціального призначення, Національної гвардії України, Державної спеціальної служби транспорту, Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України, які проходять військову службу на території України (крім військовослужбовців, яким призупинено військову службу або які під час дії воєнного стану самовільно залишили військову частину чи місце проходження військової служби або дезертирували).

Боржник, який належить до захищеної категорії та має бажання скористатися гарантіями, передбаченим абзацом першим цього пункту, або його представник, звертаються до органу державної виконавчої служби, приватного виконавця, який здійснює примусове виконання, із відповідною заявою. Заява може бути подана в паперовій формі (нарочно або засобами поштового зв'язку) або в електронній формі з дотриманням вимог, встановлених Законом України "Про електронні документи та електронний документообіг". До заяви додаються документи які підтверджують належність боржника до захищеної категорії.

Перелік документів які підтверджують належність боржника до захищеної категорії затверджується Міністерством юстиції України.

Не пізніше наступного робочого дня з дня отримання відповідної заяви виконавець зобов'язаний зупинити звернення стягнення на таке майно, а у разі передачі такого майна на реалізацію – зупинити реалізацію такого майна. Виконавець не зупиняє звернення стягнення на таке майно у разі перебування виконавчого провадження на стадії розподілу стягнутих з боржника грошових сум (у тому числі одержаних від реалізації майна боржника).

Боржник, який втратив належність до захищеної категорії, зобов'язаний повідомити про це орган державної виконавчої служби, приватного виконавця протягом 10 календарних днів з дня втрати належності.

Орган державної виконавчої служби, приватний виконавець має право звертатися за підтвердженням інформації щодо належності боржника до захищеної категорії до центрального органу виконавчої влади, у підпорядкуванні якого перебуває структурний підрозділ, у якому проходить службу такий боржник, територіального центру комплектування та соціальної підтримки, який здійснив заходи щодо призову боржника на військову службу. Відповідь на такий запит органу державної виконавчої служби, приватного виконавця надається протягом 10 календарних днів з дня його отримання.

Після отримання повідомлення боржника про втрату належності до захищеної категорії або відповіді на запит із зазначенням, що боржник не належить до захищеної категорії, орган державної виконавчої служби, приватний виконавець мають право відновити звернення стягнення на єдине житло такого боржника та земельну ділянку, на якій розташоване таке житло, у порядку, встановленому цим Законом";

7) розділ XIII "Прикінцеві та перехідні положення" Закону України "Про виконавче провадження" доповнити пунктом 10¹⁴ такого змісту:

"10¹⁴. У виконавчих провадженнях з виконання рішень про стягнення з фізичної особи заборгованості за житлово-комунальні послуги у яких вчинення виконавчих дій зупинено відповідно до абзацу двадцять другого пункту 10² цього розділу:

- 1) підлягають зняттю накладені арешти на кошти та/або майно;
- 2) відомості про боржника виключаються з Єдиного реєстру боржників.

Про зняття відповідного арешту та/або виключення відомостей про боржника з Єдиного реєстру боржників державний, приватний виконавець вносить постанову не пізніше трьох місяців з дня опублікування Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення порядку виконання судових рішень, рішень інших органів та цифровізацію окремих етапів виконавчого провадження.

Після закінчення обставин, що стали підставою для зупинення вчинення виконавчих дій, виконавець продовжує примусове виконання рішення у порядку, встановленому цим Законом, про що вносить відповідну постанову. Така постанова є підставою для включення відомостей про боржника до Єдиного реєстру боржників»;

- 8) пункти 8 і 9 розділу I законопроекту викласти в такій редакції:

«11. У Законі України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки» в редакції Закону України від 19 червня 2020 року № 738-IX із наступними змінами:

1) частину п'яту статті 35 доповнити новими абзацами такого змісту:

«Не допускається відчуження прав на цінні папери та прав за цінними паперами, що існують в паперовій формі, належних особі, відомості про яку містяться в Єдиному реєстрі боржників.

Не допускається відчуження прав на цінні папери та прав за цінними паперами, що існують в електронній формі, належних особі, відомості про обмеження обігу яких містяться в системі депозитарного обліку цінних паперів.

Встановлення або зняття обмеження прав на цінні папери та прав за цінними паперами, що існують в електронній формі, щодо прав власника таких цінних паперів у випадках, передбачених законодавством, здійснюється у порядку, встановленому законодавством про депозитарну систему України»;

2) у статті 136:

а) частину другу доповнити новим абзацом такого змісту:

«Суб'єкти, зазначені у пункті 7 частини першої цієї статті, можуть надсилати запит шляхом інформаційної взаємодії у порядку, визначеному Міністерством юстиції України, за погодженням з Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку. Форма та вимоги до змісту такого запиту встановлюються Міністерством юстиції України за погодженням з Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку»;

б) доповнити частиною десятою такого змісту:

«10. Інформація, що становить професійну таємницю (про відкриття та закриття рахунків фізичних осіб), розкривається депозитарними установами органам державної виконавчої служби або приватним виконавцям без отримання письмового запиту відповідно до статті 9 Закону України «Про виконавче провадження».

12. Пункт 8 частини другої статті 37 Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування» (Відомості Верховної Ради України, 2023 р., № 25, ст. 92; 2025 р., №№ 11-14, ст. 35) викласти в такій редакції:

«8) даних Єдиного реєстру боржників про виплату аліментів»;

9) розділ II законопроекту викласти в такій редакції:

«II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності через шість місяців з дня його опублікування, крім:

пунктів 1, 2, підпункту 1 пункту 4, пунктів 6, 9, підпунктів 1, 5, 6, 8, 11, 13, 14, 16 - 19, 20 (щодо доповнення розділу XIII "Прикінцеві та перехідні положення" Закону України "Про виконавче провадження" пунктами 10¹¹, 10¹², 10¹⁴) пункту 10, пункту 12 розділу I цього Закону, пунктів 2 і 3 розділу II цього Закону, які набирають чинності з дня, наступного за днем опублікування цього Закону;

підпункту 20 (щодо доповнення розділу XIII "Прикінцеві та перехідні положення" Закону України "Про виконавче провадження" пунктом 10¹³) пункту 10 розділу I цього Закону, який набирає чинності через місяць з дня опублікування цього Закону.

2. Кабінету Міністрів України протягом трьох місяців з дня опублікування цього Закону:

1) забезпечити прийняття нормативно-правових актів, передбачених цим Законом;

2) привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

3) забезпечити прийняття міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади нормативно-правових актів, передбачених цим Законом;

4) забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

3. Національному банку України та Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку протягом трьох місяців з дня опублікування цього Закону привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом та забезпечити прийняття нормативно-правових актів, необхідних для реалізації цього Закону».

Комітетом до другого читання підготовлено порівняльну таблицю, що містить 2027 поправок і пропозицій, за результатом розгляду яких пропонується врахувати 9 поправок і 2018 поправок відхилити.

Розглянувши Законопроект, підготовлений до другого читання, Комітет з питань правової політики вирішив:

1. Рекомендувати Верховній Раді України проект Закону про внесення змін до деяких законів України щодо спрощення виконавчого провадження через цифровізацію (реєстр. № 14005) прийняти в другому читанні та в цілому у редакції, запропонованій Комітетом, а також у разі прийняття Законопроекту як Закону доручити Комітету разом з Головним юридичним управлінням Апарату Верховної Ради України здійснити редакційне та техніко-юридичне доопрацювання його тексту.

2. Доповідачем від Комітету з цього питання під час розгляду на пленарному засіданні Верховної Ради України визначити голову підкомітету з питань діяльності органів юстиції, органів виконання покарань та пробації Фріс І.П.

Заступник голова Комітету

П.В. ПАВЛІШ

